

ת"פ 13999/11 - מדינת ישראל נגד מוחמד טרבייה

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 16-11-13999 מדינת ישראל נ' טרבייה(עוצר)
בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

הנאשם
נגד
הנאשם
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה, מחלוקת פלילית
מוחמד טרבייה, (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד נידאל טרבייה

זכור דין

כתב האישום המתוקן והעבירות בהן הורשע הנאשם:

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות לנשך (החזקקה, נסיאה והובלה) לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא + 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ג - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

בהתאם לעבודות כתב האישום המתוקן אשר הוגש במסגרת הסדר טיעון, ביום 26.10.16 סמן לשעה 20.00 נסע הנאשם מסכני לאזרם היישוב רاما, ברכבת מאזהה, בו ניג חבירו זבידאת סלאמה (להלן: "סלאהה"). הנאשם ישב ברכבת ליד סלאמה, כשהוא מחזיק, נושא ומוביל, ללא רשות על פי דין, אקדח חצי אוטומטי מסוג "STAR", קליבר 9 מ"מ פראבלום (להלן: "האקדח"), ובתוכו מחסנית עם כדורים לאקדח וכן החזק, נשא והוביל מחסנית נוספת עם כדורים לאקדח (להלן: "המחסניות והכדורים"). בהמשך, התקרבו הנאשם וסלאהה עם הרכבת למחסום משטרתי שהוצב בסמוך לצומת רاما. בהבוחנים בשוטר שעמד ליד המחסום ואותת להם לעצור את הרכבת, פנו הנאשם וסלאהה עם הרכבת לתוך תחנת דלק סמוכה והמשיכו במסעה לכיוון היציאה מתחנת הדלק. בהמשך נעצרו הנאשם וסלאהה על ידי השוטרים. במעשי המתוארים לעיל, הנאשם החזק, נשא והוביל נשך, תחמושת ואביזרים לנשך, ללא רשות על פי דין להחזקתם, לנשיאותם ולהובילתם.

תסקיר שירות המבחן:

לביהמ"ש הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם, בן 20, רוק, עבד עד למעטרו בתחום הבניין והינו תושב סח'ן. התסקיר מפרט את נסיבות חייו ומשפחותו של הנאשם. הנאשם מתמודד עם מוות אביו שנפטר לפני חודשים ספורים ממחלה הסרטן. שירות המבחן התרשם כי מדובר בבחור צער בשלהי גיל ההתבגרות, אשר נמצא בשלבי גיבוש זהותו העצמית, אשר עד מעורבותו בעבירות נשוא תיק זה ניהל אורח חיים מתפרק ויצרני. לנאשם אין מעורבות פלילית קודמת. בהתייחס לעבירה הנוכחית מסר לשירות המבחן כי במועד ביצוע העבירה מצא אקדח בסמוך למקום בו נעצר ונען כי טרם המעצר היה בדרכו לתחנת המשטרה על מנת למסור את האקדח אותו מצא באופן מקרי (זאת למרות שבמסגרת הסדר הטיעון והודהתו חזר בו מטענות אלה). הנאשם שלל עיסוק במכירת והחזקת נשך ותיאר את הסתמכותו כאפיוזית אשר אינה מאפיינת את אורח חייו ותפקידו. מסר כי חברו לא היה מודע בעת נסיעתם כי הנאשם

נושא אקדמי אותו מצא. בשיחה עם שירות המבחן ל��ח הנאשם אחריות פורמללית וחלקית למעורבותו ביצוע העבירה ונשיאות האקדח, אך התקשה להסביר את הנسبות שקדמו למעורבותו בעבירה. הביע חרטה על מעשי והכיר בטעותו ובנסיבות העולה מעשייו ושיטף בקשישים העולים ממעצרו וברצונו לעורוך שניי בחיו ולהירטם להליך טיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ל��ח אחריות חלקית על מעורבותו ביצוע העבירה וכי בעת ביצוע העבירה فعل מתוק רצון לחזק את הדימוי העצמי ואת תחושת הגבריות ופועל באימפלסיביות ולא הפעיל שיקול דעת ואף לא בבחן את השלכות מעשיו על עצמו ועל החבורה באופן ביקורתי. מאידך, התרשם שירות המבחן כי הנאשם הביע חרטה, הכיר בטעותו ובנסיבות העולה מעשייו וכי ההליך הפלילי מהוות הרתעה עבورو. ציין בתסוקיר כי מדובר במעורבותו הראשונה בפלילים וניכר כי ההליך המשפטי מהוות גורם מרתייע עבورو. מאידך, ציין כי קשיי לקחת אחריות מלאה על מעשיו ועמדותיו המוצמצמות ביחס לנسبות מעורבותו בעבירה מעדים על קושי להכיר בחומרת מעשיו ונובעים גם מגילו הצעיר ומחוסר בשלות רגשית.

שירות המבחן סבור כי עמדותיו אלה של הנאשם, לצד קשיי לבחון את המ███ן העולה מעשיו, מעידות על עמדה מתוגנתת ואי הכרתו בחומרת מעשיו באופן מלא מעידה על קיומה של מסוכנותBINONIOT להישנות העבירות. בשל עמדתו המוצמצמת וההגנטית של הנאשם לא התרשם שירות המבחן מקיומה של נזקקות טיפולית ושירות המבחן סבור כי ענישה הרתעתית תשיע להפחית את הסיכון להישנות עבירות מסווג זה. על כן, נמנע שירות המבחן מהמליצה טיפולית בעניינו של הנאשם וסביר כי ענישה הרתעתית עשויה לחדד עבورو את גבולות החוק ואחריותו למשוי.

הטיעון לעונש:

ב"כ המאשימה טענת כי הערך החברתי המוגן שנפגע במקרה דין הינו שלום הציבור וגנה על חי אדם, זאת בשל ההשלכות הרות האסון בעבירות נשחק והסיכון הגלום בהן. נטען כי זמיינותם של כלិ הנשק העוברים מיד ליד, אם לידיהם עברייןויות פליליות ואם לידי מפגעים למיניהם, תורמים להגדלו של מעגל האלים וلتוצאות הקשות הנובעות מכך. גם החזקתו של נשק חם ורב עצמה באופן בלתי חוקי בידי אדם שאינו עירין מקרבת את הסיכון לאלים קשה עד קטלנית. באשר לנسبות הקשורות ביצוע העבירה נטען כי מקום שאדם נמצא מחזיק בנשק ללא רישון מותר להניח לחובתו כי הוא עושה זאת למטרות לא כשרות, במיוחד כאשר אינו מוציא לכך הסבר שנייה את דעתו של "ביהם". ש. נטען כי הנאשם נתפס כשהוא מוביל נשק ותחמושת ברכב והעובדת שלא נתן הסבר מניה את הדעת למשוי אינה פועלת לזכותו, אלא להיפך. נטען כי חומרה יתרה יש לייחס להתנהגו של הנאשם אשר לא שעה להנחיית השוטר לעזרה. נטען כי מהתנהגו נשקפת מסוכנות, זלזול בחוק והuder גבולות ואין זה מן הנמנע שהתקoon להוסיף ולשאת בנשק כאשר מטרתו נותרה לוטה בערפל. נטען כי אין לייחס כל משקל לטענות הנאשם בפני שירות המבחן אודות הנسبות שבעתין ביצע את עבירות הנשק שעה שאין מדובר בעבודות שבאות לידי ביטוי בכתב האישום וכאשר הווסכם במפורש במסגרת הסדר הטיעון כי הנאשם יחוור בו מטענות אלה. נטען כי במקרה זה חומרת האירוע מתעצמת נוכח העובדה שהנאשם נשא נשק הטיעון במחסנית עם כדורים ובונספ' נשא עמו תחמושת נוספת.

נטען כי בנסיבות אלה יש כדי להגביר את הסכנה הגדולה מילא הгалומה בעבירות נשק ולהעלות את החשד כי מטרת ביצוע העבירות הייתה להביא לשימוש ממשי בנשק.

ב"כ המאשימה טענת כי המ███ות בארץ מחייבת מתן ביתוי עונשי הולם לאותה מסוכנות כמו גם לזמןנותם ו-opacityותם של

כל נشك ל민יהם. עוד טוענת ב"כ המאשימה כי שיקול נוספת בקביעת מתחם העונש ההולם הוא מדיניות העונשה הנוגגת, זאת תוך הפניה לפסיקה המשקפת מגמה בהחמרת העונשה והטלת עונשי מאסר ממושכים כלפי המורשעים בעבירות נשק. כן מפנה המאשימה להנחיית פרקליט המדינה בעניין מדיניות העונשה בעבירות נשק. נטען כי יש לקבוע את המתחם ההולם גם על רקע נסיבות המקירה והפגיעה בערך המונג וכי לאור כל זאת מתחם העונש ההולם למקורה זה הוא בין 2 ל-4 שנים מאסר בפועל. לעניין נסיבותו האישיות של הנאשם טוענת המאשימה כי ניתן לזרוף לזכותו את העובדה כי יהוד ויחסן זמן שיפוטי וכן את העדר הבהירונות הקודמות בעניינו. כל זאת ילקח בחשבון בתוקף מתחם העונש ההולם שייקבע. נטען כי כעולה מتسקיר שירות המבחן הנאשם לקח אחריות חליקית על ביצוע העבירות והתקשה לתאר את הנسبות שהובילו אותו לביצוען. הוא אף נקט בעמדה מתוגונת ומצמצמת ביחס לביצוע העבירות, אשר בעטיה קצינה המבחן לא התרשמה מנזקקות טיפולית והערכה את מידת הסיכון לגביי כבינוי, כאשר עונישה הרתעתית תסייע להפחית את הסיכון. נטען כי אין במקרה דנן נסיבות המצדיקות סטייה לקולא מתחם העונשה שהוזג. لكن מבקש להטיל על הנאשם עונש ממשי ואורך בן מספר שנים מאסר אחורי סORG ובריח, עונש מאסר על תנאי משמעותית לבUber שוב על העבירות אותן ביצע וקנס.

ב"כ הנאשם טוען כי הנאשם יהוד וכי התסקיר בעניינו חיובי, בעיקר לאור גילו הצעיר של הנאשם והעובדת שעדיין לא גיבש עמדה בחיים. נטען כי הערך החברתי שנפגע מהעובדת קלוש במיוחד כאשר מדובר בנางם ללא עבר פלילי. כן נטען כי מדובר בעבירה בנשך שלא נפגע ממנו אדם או סוכנו חי אדם אחרים. נטען כי האישום של ניסיון תקיפה שוטר הsofar מכתב האישום. כן נטען כי לא הייתה שום התנגדות או תקיפה מצד הנאשם. עוד נטען כי המאשימה לא התייחסה לזה שנаг הרכב הוא שלולט ברכב. נטען כי הנאשם לקח אחריות, התחרט והביע צער עמוק. כן נטען כי הגיע מבית לתפאהרת וממשפחה מכובדת ודתית. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין שיש בהם הקללה בעונש שהוטל בגין עבירות דומות. נטען כי הנאשם מעוניין ביציאה מבית הכלא ושיקום וכי משפחתו תעזר בעניין זה. נטען כי מתחם העונשה שציינה המאשימה גבוהה בהרבה מהמקרה שבפנינו לאחר שמדובר כאן בנางם ללא עבר פלילי וצריך לתת יחס לשיקומו ולא לחת לו להתרדר בין כתלי בית הסוהר. מבקש להסתפק בתקופת מאסר של מספר חודשים שירוצו בעבודות שירות. נטען כי הנאשם טרם מעצרו עד בינויו ועזר למשפחתו, במיוחד לאור החוללה שנוצרה לבדה בבית ייחד עם אחותו של הנאשם שמתכוון ללמידה רפואי בירושלים, זאת לאחר פטירת אביו. נטען כי כל טעותו של הנאשם בשיקול דעת לKOI.

בכל הנוגע לטענותיו בפני שירות המבחן לסיבה להימצאות הנשך ונסיבות המקרה הנאשם ציין בפני ביהם"ש כי אינו חוזר בו מהודאותו בפני ביהם"ש, כי הוא יודע מה כתוב בכתב האישום בו יהוד וכי הוא יהוד בזה שהוא באוטה תחנת דלק עם נשך זהה היה זמן קצר כפי שופיע בכתב האישום המקורי. כן טוען הנאשם כי הוא מצטרע ולא יחזור על כך. טוען כי למד לך, כי טעה והוא מקבל אחריות על כך. טוען שהוא מתבאיש בעצמו שהוא סוחר בבית סוחר בזמן שצריך לעזרה למשפחתו.

שיקולי בית המשפט לעניין העונשה:

קביעת מתחם העונש ההולם

בבאו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו להביא בחשבון את העונש הקבוע בחוק למשעים שבಗנים הורשע הנאשם, חומרת נסיבות המקרה ומכלול הנסיבות הקשורות למעשה ולמבצע העבירה. מתחם העונש ההולם

משמעות קביעה ערכית לעונש ראי, ואינו משקף, בהכרח, את הענישה המקובלת והרוחת בפסקה קודמת, ובמיוחד בפסקה שקדמה לכינוסו לתקף של תיקון 113 לחוק העונשין.

בעניינו הנאשם הורשע בביצוע עבירות בנشك (החזקה, נשאה והובלה) לפי סעיפים 144(א) רישא (אשר העונש המרבי בגינה הינו 7 שנות מאסר) וסיפא (אשר העונש המרבי בגינה הינו 3 שנות מאסר) + 144(ב) רישא (אשר העונש המרבי בגינה הינו 10 שנות מאסר) וסיפא (אשר העונש המרבי בגינה הינו 3 שנות מאסר) לחוק העונשין.

הערך החברתי שנפגע

הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם הם פגעה בשלומו ובבטיחונו של הציבור. עבירות בנشك הין עבירות חמורות, אשר עלולות להוביל בנקל לתוצאות חמורות ולסקן חי אדם. עבירות בנشك מצדיקות עונישה מוחשית ומרתיעת על פי הפסקה שכן הן מסכנות את שלמות הגוף והנפש וביטחון הציבור.

במסגרת רע"פ 2718/04 פואד אבו דאחל נ' מדינת ישראל (2004.3.29) כתב כב' השופט ס' ג'ובראן כי "**הסנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שהוא עבירתו הראשונה. בבוא בית-המשפט לשקל את העונשה בעבירות מסווג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להՐתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין.**"

אבלר כי מעת שניתנה החלטה זו, עוד קודם לתיקון 113 לחוק העונשין, חלו שינויים בכל הנוגע לאיזון שיש לעשות בעת גירת הדין בין שיקולי העונשה השונים, ובמיוחד מקומו של שיקול השיקום אל מול שיקולי הרתעה. על זאת יש להוסיף את מסקנות הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות

העונשה והטיפול בעבריינים (וועדת דורנר) שפורסם בנובמבר 2015. עם זאת, בנסיבות המקירה שבפניו, סבור אני כי הדברים שנאמרו בהחלטה הנ"ל משקפים את העונשה הרואה בנסיבותיו של המקירה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון את העובדה שמדובר בנשאה והובלה של נשק ותחמושת ללא רישון כאשר הנאשם אינו מציע כל הסבר המניח את הדעת ולכן יש להניח כי מדובר במטרות שאין她们. נשיאת הנشك, במיוחד כאשר הוא טעון, מעלה את הסיכון לאילומות קשה ולפגיעה בח"י אדם ובבטיחון הציבור, כאמור לעיל. כמו כן, על פי עובדות כתוב האישום בהן הודה הנאשם, כאשר התקרבו הנאשם וסלامة למיחסים מטרתיים ובהבוחנים בשוטר שעמד ליד המיחסים ואوتת להם לעצור את הרכב, הם פנו עם הרכב לthur תחנת דלק סמוכה והמשיכו בנסיעה לכיוון הייצאה מתחנת הדלק. דברים אלה מעידים על מסוכנות וזלזול בחוק.

נסיבות שאין הקשורות בביצוע העבירה

במסגרת הנסיבות שאין קשורות בבחירה העבירה יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם הודה בעבודות כתוב האישום המתווך וחסר זמן שיפוטי. כן יש להביא בחשבון העדר הרשעות קודמות ויגלו הצעיר והעובד שזהו מסרו הראשון. הנאשם הביע צער וחרטה ולקח אחריות חלקית למשvio, כאשר בהזדמנויות שונות הצהיר כי מצא את הנשק והתקoon למסור אותו למשטרה, אך חזר בו מהסביר זה כאשר הובהר לו כי הודה בעבודות כתוב האישום. טען שהיה בתחנת הדלק זמן קצר. لكن מדובר בליך אחריות חלקית בלבד, כפי שתואר גם בתסקיר המבחן. קצינת המבחן לא התרשמה מנקודות טיפולית ולא באה בהמלצת טיפולית, הערכיה את מידת הסיכון מהנאשם כבינונית וקבעה כי ענישה הרתעתית תסייע להפחית את הסיכון ממנו בעtid. מנגד יש לקחת בחשבון את טענות ב"כ הנאשם בעניין נסיבות אישיות ורצון הנאשם להשתחרר מהכלא, להשתקם ולסייע לאמו האלמנה. מדברי הנאשם נראה כי המutzer שבו הוא שווה מהווע ענישה וגורם הרתעתית.

מתחם העונש ההולם

כאמור, בעניין זה סבור אני כי מדובר בעבירות חמורות ובתי המשפט, ובראשם בית המשפט העליון, מחמירים בעונשיהם של מי שמחזקים כל' נשך שלא כדין. כך גם כאשר מדובר למי שעברו הפלילי נקי ובמי שיש לו נסיבות אישיות אשר במקרים אחרים היו גורמות להקלת העונש.

בית המשפט העליון חזר ופסק כי בעבירות נשך יש ליתן משקל מרכזי לאינטראס הצבורי המחייב ענישה מחמירה ומרתעה בשל החומרה היותר הנלוות לעבירות אלה ובשל הסיכון ממשי לשום הציבור הטמון בהן [ראו: רע"פ 4/04 2718 הנ"ל; ע"פ 09/09 5220 **היitem עוואודה נ' מדינת ישראל נ' מדינה נ' זראייה נ' מדינה נ' ישראל** (30.12.2009); ע"פ 11/3156 (21.2.2012)].

ב"כ המאשימה הפניה לפסקי דין המשקפים מגמה של החמורת הענישה והטלת עונשי מאסר ממושכים כלפי מורשעים בעבירות נשך. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה מוקלה יותר. מطبع הדברים, הן הפסיקה אליה הפניה המאשימה והן הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם אינה משקפת את עובדות המקירה הנוכחיים ואינה זהה לנסיבות מקרה זה.

בהבייאי בחשבון את נתוני המקירה כפי שיפורטו, סבורני כי יש לאמץ מתחם ענישה התואם את דרגת החומרה של המעשים. לאחר בוחנת רמת הענישה במקרים דומים, נראה כי בהתאם לנסיבות ולעיקנון ההלימה, מתחם הענישה במקרה זה נעה בין 9 חודשים לשנתיים מאסר בפועל, בתוספת עונשים נלוויים כגון מאסר על תנאי וקנס.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם שנקבע או בסטייה ממנו

בקביעת העונש בתוך המתחם הענישה או בסטייה מהמתחם יש להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם. כאמור, מדובר בנאשם צער ללא עבר פלילי, אך במקרים חמורים המצדיקים מאסר בפועל גם כאשר מדובר בנאשם ללא עבר פלילי. מהנאשם נשקפת מסוכנות, אך מנגד יש להתחשב בנסיבות האישיות, כפי שיפורטו.

בנסיבות העניין, לאור העובדה שנקבע בפסקה כי יש להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות נשך, גם אלה שאינם בעלי

עבר פלילי והינם בעלי נסיבות מיוחדות לקולא, איני סבור כי יש מקום במקרה זה לסתות ממתחם העונשה ומהעונש ההולם, גם משיקולי שיקום, ובמיוחד בשים לב להמלצות שירות המבחן. יחד עם זאת, סבורני כי יש מקום להטיל על הנואשם עונש של מאסר בפועל שאינו ברף העליון של הטווח שנקבע, זאת לאור גלו הצעיר, הودאותו, העדר עבר פלילי ונסיבות האישיות, וכן יש להטיל עונשין נלוים כגון מאסר על תנאי וקנס.

סיכום העונשה וגזר הדין

בהתאם לעקרונות ולדברים שנקבעו לעיל, הנני מטיל על הנואשם את העונשין הבאים:

מאסר בפועל של 12 חודשים בגין ימי מעצרו החל מיום 16.10.26;

מאסר מותנה של 10 חודשים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין וכל עבירה בנסך וזאת בתוך שלוש שנים ממועד שחרורו ממאסר ווירושע בגינה;

קנס על סך 6,000 ₪ או שני (2) חודשים מאסר תמורה. הקנס ישולם עד לא יואר מיום 1.6.17.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' אדר תשע"ז, 02 ממרץ 2017, במעמד הנואשם וב"כ הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא